

सुहृन्मलिंगदेहमायावसेः नानाअर्थकारिवैसेः वासनारसैरसेः उपजाले
॥१॥ जह्नुंलिंगदेहजालेसवणः विषयभोगादृढमूढः तह्नुंभोगुनवे
सुषुः सुहृन्मपस्तगोष्णः सुषुषावला॥५॥ सुषुषापासुनसुषुषदेहोः पांत्
भौतिकघडलापाहाः एवेउभयदेहे सित्रावो जालानिर्वाहयारिति॥६॥
ऐसाउभयदेहिंवर्ततोः दृढतागम्यताः तेणोवाढलि अहंममताः मी
कोणहेतुवताः विसरला॥६॥ नकथे अवाविगोडिः पडिलिद्वेताचियेवे
ढिः पापपुण्याच्या जोडि कोडिः पडि डेसुखद्व॥५॥ देहाच्यासें देहधर्मस
समानि वर्णाश्रमः मग आवरो लागे कर्मः फणचमवाणुनि॥५॥ धाराजाचक्र
वर्तिनीजमंदिरिः निजेल सुमनसेजेवरि तोस्वप्निहेउनिषिकारिः अ
सुजाघरिः अन्नमागे॥७॥ तेथकुटकायेक्यावियाहाताः निचासिह्मशेरा

जारे तु तत्तुतः परिमिरा जाहे नाववे चितः स्वः प्रसी सुकताः दृढ जालि
 ८॥ तेमि विमरो निनि जातुताः फळे मागे देवा देवताः मी देवांचा देवोत सु
 ताः हे सा सर्व घाना ववे ॥ ९॥ सा स्व चावे नि अति ध्यासेः राजा बोसणाय
 मीं फी कारि असेः हे कोन मव हासेः राजा स्व चावे शे जल्पतु ॥
 १०॥ ते च गाढ मुढ अवस्थायो गगड बडि निद सुरेः नागी वे तु घडे
 न स्मरे निद्रा फोर घोर ला ॥ ११॥ सा यदियु रोहेतु जाग होता होयो वि
 स्मिंतु मग नागी वे पण अण दि कु गो ला जातु सिद्ध कथा ॥ १२॥ ते वि अ
 विद्या निद्रा उरु दाः जल्पे मिं देहि मिं करं दाः मी संपन्न मि ज्ञाता मो दाः
 देहात्म निष्ठा बड बडि ॥ १३॥ ते एं निद सुर पणाय नि ला हेः कर्म कर्म च प
 सारि पाचे हिता हित कोण पाहे देह मोहं मोहि तु ॥ १४॥ तो गाढ मुढ अवस्थे

24

आंतुः हातादिर्घसंकल्पं लोष्यतुः लोषेति जल्पजल्पतुः बोस शातु
मीमासे ॥ १४ ॥ तेघदेवयोगे गड बडितुः अवचटेगुरुचरणि आदण्डतुः नि
कटतादेखो निळपावतुः घायदितुः निन बोधे ॥ १५ ॥ ब्रह्माहमस्मि वचनिः
येक वेष्ट पडिली कानिः अविद्या लिप्योनिः तत क्षणि जागीनला ॥ १६ ॥
जागतां विहाये विस्मृतुः मीदेह ॥ लाजतुः देह कर्मे देखनिदितुः कर्मा
तितु ब्रह्मसि ॥ १७ ॥ हो आ विद्या संयतन यासि अविद्या चिकारणः तिसि
छेदा बया जाणः स्वइति क्षणः ब्रह्म ॥ १८ ॥ अविद्या निरसि ब्रह्म ज्ञानः
ते अवश्य ब्रह्मा होउनि सिद्धः मोडलं फुंशासि अद्वैतपणः तेन वे जाणसि
झांति ॥ १९ ॥ प्रपंच अज्ञाने लावाः ज्ञान अज्ञानाचा सख बांटाः केडिजेकां
वेनि कोटाः मगर वट पटाः निमाळ्या ॥ २० ॥ अविद्या जिव वंधनिः ब्रह्म

विद्याबंधनछेदनिः यासमूळ लुजलागुनिः सांगीतलयादेन्दिः सविस्तर ॥ २२ ॥
 तेचिब्रह्मविद्याजाणाः केसेनिहेये आयाणाः तेपुर्वेपिगविवंचनाः सावधम
 नापरियेसै ॥ २३ ॥ स्तोत्र ॥ तस्माज्जिज्ञासात्मानमात्मसंकेतं परं ॥ स
 गम्यनिरसेदेवदृग्बुद्धि यथा ॥ २४ ॥ उद्बवायाविलागीनियुजि
 तौसेबैसवावंचितः तिसिबिबेव ॥ २५ ॥ मयासयविशंगे ॥ २६ ॥ तेय
 ससुतितुकि अविद्याः जिचेविजि ॥ २७ ॥ मयावायाः तिव्यासमूळकरावया
 छेदाः सद्विद्यासाधावि ॥ २८ ॥ सद्विद्या ॥ धिल्यापादिः केवळवस्तुतेदुर्नि
 हिः असेआपुलाचिगायिः येविदेहेकुटस्था ॥ २९ ॥ कार्यकारणसंघातः
 यामाजिवस्तुअसेव्याप्तः व्यापुनियांअलिप्तः नियमुक्तः स्वभाव ॥ ३० ॥
 करुनि सद्विद्यासाधनः धरुनिआत्मानुसंधानः देहदयावैनिराशाः साध

के जाणसाधावे ॥ २८ ॥ सुष्ठु नश्वरत्वे मिथ्या जालीः सुष्ठु मवाप्तनामयक
 लियलीः ते कल्पने सिमिथ्य लुधालीः ब्रह्म उरले निर्विकल्प ॥ २५ ॥ जे
 स्पागगनिनानामेघपेक्षिः निजब्रह्म देखाव रूपतिः सावि सारदिये चांध
 तिः हारपोनिजाति आकाश ॥ २६ ॥ देह आत्म सुद्धि दृढकेलि हेति त्री
 मुधिः तेचिविवेकाचे प्रबोधिः न शिद्धि पावलि ॥ २७ ॥ देह सद्भावाविप
 दविः ब्रह्म विद्ये चांसद्भाविः स्वदेहाविदिविः सूर्ये देखाविवेके सानि ॥ २८ ॥
 दोरुभासलाहेता विरवारः सावोपेकादोनिर्धारः हारपोनियां सर्पाक
 उरे दोरुनिजरूपे ॥ २९ ॥ पाहतां विवेकाचे निनिवाडेः दोराचे सार्पत्व जेविउ
 डेः तेवि ब्रह्म सद्भाविं रोकेडेः देहना लुडेः संसृते ॥ ३० ॥ नश्वर देह आश्रानुनः
 ब्रह्म विद्या वाढविलि जाणाः ते आपुले जन्म स्थान देहनिदे वरण केविकरि

॥३५॥ उद्भवतु ऐसैसि अत्र काशेण धरिसि तं ध्वनि उत्तति दृष्टो तेसिः
 उजपासिं सांगेना ॥३५॥ श्लो ॥ आचार्यो रणिराद्यस्याद ते वास्य त्तराणिः
 तत्संधाने प्रवचनं विद्यासंधि सुखावह ॥३५॥ टिका ॥ दो काशं चिरे घस
 णिः आग्निकाठिलामयुनि तो व ॥ ३५ ॥ अष्टावृत्तिः ध्वनि अग्निपणि
 प्रज्वलता ॥ ३५ ॥ तेसि बल वि ॥ ३५ ॥ गुमासिष्य संवा दमयनः सामय
 नाशं निरोपणः सावधान परिश्रमे ॥ ३५ ॥ येय आचार्यो आद्य अरणिः
 सिष्य जाता उत्तरारणिः उपदेश ॥ ३५ ॥ तस्थानिः संवा दमयनि मयावे ॥ ३५ ॥
 येयमयनि जी अष्ट सुकेलाः तरिज्ञानाग्निचा आयुर्मावगेलाः आपणि
 यां आपणवंचलाः चीय सुकला साधन ॥ ३५ ॥ धरितां अष्ट साविम
 गीः येवढ अनर्थु वाजे आंगीः आवे पाहारसिण ताति योगीः योगा

(4A)

लागी साधा व्या॥ ४१॥ निज स्वार्थो लागी सावधानः गुरु बचन वेधनु संधा
न। अविश्रम करिता मय नः ब्रह्म ज्ञान ते प्रकटे॥ ४२॥ प्रकट तो ब्रह्म ज्ञान
उरो ने दि देहा सिमानः दृश्य दृष्टा दर्शन करि प्रशानत ल्हा ॥ ४३॥ कार्य कर्म
आणि कर्ताः ज्ञान ज्ञय आणिताने ने दि सर्वथा निजात्मता निज बो
धे॥ ४४॥ निज बोधे संसार दुःख निज प्रती निज सुख निजात्म सु
ख निशेष माया गुण देख नाशले न्तो कु। वेशादि साति विमुद्ध
यी भुनोति माया गुण संप्रसुतां ॥ ४५॥ असद्व्ययदात्मने तत्त्व यंच शाम्य
सु समिद्य चान्ति॥ ४६॥ टिका॥ नाशा व्या निज माया गुणः सिष्य विशारद बुद्धि
निपुणः देवि संपदे वें आधिष्ठानः शङ्का संपन्नः सर्वदा॥ ४७॥ ऐसा सुमुमु
आधिकार वंतु सा सि शाब्द परनिश्चैतु गुरु नीमाया वे वितो हंतु निज

बोधु प्राप्तकर्तव्यः ॥४७॥ तमखाउनिरजोगुणः अस्य तन्मत्तजालाजाः
 सावे देखोनि उन्मत्तपणः सत्त्वगुणरववपणः ॥४८॥ निजबोधिवे सतां दृष्टीः
 गुणकार्य रिपेगुणा चोपोदिः तेकांगुणानि गुणाते आदिः तमते चोदिमध्य
 मु ॥४९॥ जेका खवपणः सत्त्वगुणः तस्य देदुसरेपणः रजोगुणावे प्राप्ति
 नः केले जाणात कृष्ण ॥५०॥ केव गुणस्वभावोः तेणो निजसुरवावा
 अनुभवोः क्षिणा क्षिणानि च नव अतिनवलावो अनुसवि ॥५१॥
 तेणो सुरवानुसवे देखाः रजतमः जकारिकाः ज्याष्टिष्टजनि उन्मुखाः
 सादिनि शोखा लाजिल्या ॥५२॥ तेकांगुण प्रसवति मायाः रोधितसत्त्व आ
 णिलिलयाः ते सत्त्व वृत्तिये कलेयाः अदेततया उरलिसे ॥५३॥ तेकां ब्रह्मा
 लुमस्मिं लक्षणाः तेदिं हेलागले दिनाः मोहं साविबो ववणः तस्य धी

(5A)

जाणहोतसे॥५४॥ तेच देहचे गेलें देहपण॥ जन्ममरण आली मरण॥ विष्णूचे
नदिसे मान॥ आनंदघन कोंदला॥५५॥ तेणें सुरवरूप जालि दृष्टि॥ आनंदम
ये जालि दृष्टि॥ परमानंद चढलि पुष्टि॥ आनंदें मि विष्णूतलि॥५६॥ हा सुरवा
विमर्शदा॥ कासे निहिन के कदा॥ जे जे चढिले वेदा॥ वृत्तिसप्तदायावलि
॥५७॥ हेतसर्वशानादि पुढे॥ याल॥ तेचि वाढि मोडे॥ ते कां तेहि सुरवरूपी
बुडे॥ पुढे वाढे तेनाहि॥५८॥ जे स॥ धन अग्नि॥ जाये निज तो जे मिष्टैनी॥
तेसि वृत्ति अद्वैतपणि॥ मीष्टै मिष्टै॥ सुरवरूपि॥५९॥ गंगासागरामे नलि॥
तेसमुद्रविहेउनिवेलि॥ कालवणजळासे टिजालि॥ मी विपडिलि जळले॥६०॥
दिपुदिपें येकवटिला॥ मीष्टैणिये कुचि हेउनिवेलि॥ तेसा वृत्तिचालयोजा
ला॥ नीळी गणावला॥ निजसुरव॥६१॥ ते कां आत्मायेकु अद्वित॥ हेहि ह्मण

६

(6)

२ उदाहर

शोनादिदेशः एवैतौदेतातितः निसुनिश्चितः निजात्मा ॥६५॥ तोज्ञानम्
पस्वप्रकाशः अविकारि अविनाशः अकर्ता अमेता अविनाशः निर्वि
शेषः निजरूप ॥६६॥ तो अदेहिं गोत्रः अवयु अश्रोत्रः अमनस्क अमंत्रः
मंत्रार्थजो ॥६७॥ जो अजु आवय ॥ तो अतर्क अलक्ष अवयवो ना
मरुपादि अभावो सावनासुख जो साग्य सोगो नके सो लोको कार्य
कर्म नके कर्ता कर्ता अकर्ता यावत् सर्व यानि माल्या ॥६८॥ जो अवि
विनाशि असांग जो सुदृढ बुद्ध अमल हृदयावासंग ज्यावं आंगस्थरे नि
॥६९॥ आत्म्यां वेगळे ते अनियः हा पुर्वनिश्चयो हेतासयु आता बुडा
त्तेनियानियः सप्तरासरित निजात्मा ॥७०॥ नेणपणानि मात्तो सर्व या बु
डालि जाणपणाचि अवस्थ गुणगुण गुणातितता ॥ हे हित वृता ते यनाहि ॥६९॥

२०

(6A)

निजात्मता

उद्भवापरमात्मातोतत्त्वताः हामाशानिश्चयोरनर्वथाः तोचिउपनिशदर्थे
अर्चिताः निजात्मताप्रतिपाद्य ॥७१॥ येयपावलियावृत्तिः होयेसंसारनि
वृत्तिः हेचिवेदांतमिद्रातिः निश्चयोनियुतिः केलाअसे ॥७१॥ येथुनुका
र्येकर्मकर्तव्यताः निशेषरबुंदलित निजनिजमपुनैवत्तः जाणतत्त्वताः
पावल्या ॥७५॥ हेअद्वैतमृदिसु रदुल्लपाउजिवडेः वृत्तिनिजात्मप
दाचढे साग्यकेवढेपाहेपा ॥७२॥ वंद्यदेवादिदेवाः यामाशाहिनिजज्ञा
नवेवाः परमहूपेनउद्भवा तुजम्प यवादिधला ॥७५॥ तुजहेआवेया
निजनिवृत्तिः हाविअर्चुनानासमतिः सांगीतलापरमप्रतिः जाणनिश्चि
तिउद्भवा ॥७५॥ आतादेहादिकजेअसेतः अतिनिचलकुक्षितः तेयआ
तळोनेदिचितः होयिअलिप्त परमार्थि ॥७५॥ हेतुजजालिअलस्य

प्राप्तिः परित्यक्तकरा वा अतिनिगुतिः येद्यमतां तरेच्छयेति ते हि उपपत्तिः
 परित्येसे ॥ ७७ ॥ श्लोकः ॥ अथेष्टा कर्म कर्तृणां मोहं ग्राह्यं सुखदुःखयोः ॥ नाना
 च मयनिसुखं लोककाकागमत्सुना ॥ ७८ ॥ टिका ॥ नानाफलेषु अविवेकादिति
 कर्माचैजे कर्मकर्तः सुखदुःखचैः ॥ अनेकत्वे अनेक ॥ ७९ ॥ एतन्नाति
 जेमानिति ये कात्सुताः तरियेकाः ॥ बंसुखसमस्ताः कायेकांचेनिया
 पेयापताः नष्टे सर्वथासकणोसि ॥ ऐमे कर्मवादिनां चंमतः जिवनि
 सुखाणि अनंतः सुखयिप्रथमः ॥ द्वैल्लगतः कर्ते येद्यनिजकर्म ॥ ८० ॥
 मीपणं जेसुखे ॥ सुखराः ते प्रतिशारिरी जिवन्निनः सुखास्वरूपा चं प्रमा
 णाः कर्ता मोक्ता जाणन्तीति ॥ ८१ ॥ ऐके विवंचना सावचित्तलोकका
 ष्टतिजिवितः अनेकत्वे अनिसु ॥ हेवे दोतमतपे मासे ॥ ८२ ॥ उद्वाकर्मवा

(५५)

द्यां चें ऐसें मतः ससुमानितलु सें वितः तरि बुडविला निजस्वार्थः आंगरी
अनर्थ वाजे ला ॥ ८३ ॥ तोचि अनर्थुं कर्तुं शकिये साः तरि कर्म बाद्यांचा मावो
ऐसा हा पूर्वपक्षाचा वसाः अविप्रावो ऐसा परिये सें ॥ ८४ ॥ परमात्मानि
विकाररूपः ये कुन मनिति सर्व स पंचास ऐकतां कर्तुं शकिये साः मत्तज
ल्पमत वाद्यां ॥ ८५ ॥ सुगु संसा रतिः सांते अनाधिकारि कर्तुं शकिये साः
कर्मसुखें मानिति वेराग्यनिः संजमते ॥ ८६ ॥ कर्म करुनि सो गरीति सु
खः ते कर्मसुजिति निशेषः निष्कर्म वेचें सुखः परमदुःखतो सागु ॥ ८७ ॥
वेराग्य न घडाव्या कारणः चो प्रकारिं बोलति जाणः ते हिं सांगें न मिळस
णः सावधान परिये सें ॥ ८८ ॥ कर्तुं शकिये अनिसु असतें कां हिः तरि वेराग्य
घडते बायिः येथ अनिसु चिना हिः वेराग्यें कायि सुजावें ॥ ८९ ॥ वेरा

(8)

१२०

ग्यहेये वों प्रकारिः मिमांसकनियमानिति व्याप्तिः निजमत्तावागवृत्तारिः
व्याप्तिकरिनियुत्वे ॥ १७० ॥ कर्मप्रकारकचेठनिमृष्टः तो आगमनिय
मानि व्यदृष्टः जिवनियुविद्युत्सकः भोगकायतोहि नियु ॥ ७१ ॥
श्चर्गादितो ५ कभोगस्थानः वेदु ॥ ७२ ॥ आपणः मीथ्यातवेवे देवचनः
व्याप्तिप्रमाणानियुत्वे ॥ ७३ ॥ अपिपहिः ह्युणति अनिययेथ
नाहिः वैराग्यकरावे कारिः मिथ्या ॥ ७४ ॥ वैराग्य ॥ ७५ ॥ हेका भोग्यजरिन
श्चर्हातेः अथवामाधिक कारिः ॥ ७६ ॥ तारिवैराग्यसंभवतेः तेतवेये
ये असेना ॥ ७७ ॥ श्लोक ॥ मन्यसे सर्वे सावानो संस्था ह्युप्रातितिकीय
या ॥ ततादाकृति सेदेनजायते सिद्यते वधि ॥ ७८ ॥ दिका ॥ जिवाव्याप्तो
ग्यपदार्थः श्रुक्चंदनादिवनितः स्यात्तिप्रवादरूपं नियुताः ह्युणतिव

२२

(8A)

त्युताः स्वमतो ॥ ७५ ॥ आत्मा आद्वैतजगन्नाहिः हे घडले विनाहि कदि जणें
विणसमुदपाहिः उरलानाहि सर्वथा ॥ ७६ ॥ अदि प्रवाद रूपें नित्य पीतु
पुत्रत्वे अखंडवाहात कर्मस्तवयानायात अदि अनित्य हे नष्ट ॥ ७७ ॥
नीलसिद्धि स्वकर्ता हे हि नष्ट ॥ ७८ ॥ नित्यावाकोहि नष्ट कर्ता यिम्भ
रुसर्वथा येयनाहि ॥ ७९ ॥ वेदां सुत आत्मा ज्ञानस्वरूप सुगतः
हे हि नष्ट गायेयः ऐसे स्वमतव ॥ ८० ॥ षट्पदकारे पाहातां ज्ञाना
नासि त्रिदशणावस्थाः आत्मा ज्ञान रूप सुगतः लाजसर्वथा या नैये
॥ ८०० ॥ एवं वेदां बोधायि आत्मनिश्चयो दृढनाहि मोक्षरूप गतिजो
काहिः तोहि पाहि मीच्यावि ॥ ९ ॥ इन्द्रियसुखें विषयसुखः मोक्षरूप गति
ते अविवेकः इन्द्रिय द्वारा जिवांसि सुखः पयोगीताहि सुखें नमनिति ॥ १० ॥

देहं विंशतिदेहिः सुख भोगी जे कोणों कहिः अद्वैतवादि जल्पति कायिः ते स हि
 युनाहि सर्वथाः ॥३॥ जि वासि जेणों सुख प्राप्तिः ते यदि ये विनाहि लुण्ठतिः
 डाळे फेडुन देखणे हातिः ते सिव दति वेदं यां वि ॥४॥ येयु इश्वर विनाहि
 फुडाः मातो फण्ण देखि लाहा बोखुव नद्वैतवादि मूर्ख गाढः नागविभु
 ठां वेराग्ये ॥५॥ गोबोवबोनापद मेघपायी श्वर धरु निजीविः कर्म
 नैराश्यं कराविः अथ वासां विद ॥६॥ अनरदेहिं ज्ञान उपजलेः तेणों ते
 देह विनासिलेः फण्ण वृक्ष मुखा कोणिं देखिले कोठें हि ॥७॥ ज्ञा
 नावे परिपाकदसेः रुण्णति अवपासी सार विनासेः श्रद्धि प्रवाह रूपे नि
 य असेः निरुनासे केसे नि ॥८॥ मनुष्यांचे हे देवें ज्ञानः तेणों संसार वेनि
 देखण तरि ख द्यात ते जे जाणिले जाणः अह गण शपि मूर्ख ॥९॥ एवं कर्म

(9A)

जातानि वृत्तिः केले कष्टते मिथ्या हेतिः यिंद्रिये विण सुख प्राप्तिः न के निश्चि
ति जिवा सि॥ १०॥ यालागी निवृत्ति ते वृथा कष्टः सर्वो मिथ्या कृति वि अति प्र
ष्टः कर्म करुनिया उदटः फलं वरिष्ठ सो गा वि॥ ११॥ संसार कर्मण्यतिमायि
कः तेजाणा वे के वष मूर्खः संसार के सुखः नाहि देख जिवा सि॥ १२॥
मनुष्याधिकारे सुख प्राप्तिः या मनुष्य च वांछतिः वेदांति मनु
ष्य च निंदतिः के विते युक्तिमाना॥ १३॥ वेदं अधिकारु बो लिलाः तो वेद
यि र्छि हि वेडा के लाः या चाला जो बोलाः तो नाग बला सर्व र्छे॥ १४॥
वेदाचे वेद वचनः सर्वार्थ ते प्रमाण मीया कर्मण्यतिवेद वचनः थोर स
ज्ञान हे जाले॥ १५॥ ऐसि मिमांसका विवदतिः नाना परिचा वांछित युक्तिः
आपुले मत्त म्हापतिः ते मिथ्या निश्चितिः उद्धवा॥ १६॥ लापणिका॥ १७॥
ऐसे मीया सांचे मत्तः अंगि कारुनि प्रस्तुतः प्रपंच अनर्थ दात वित्त दद

(10)

१०

स्थपितः वैराग्य ॥ १० ॥ श्लोका एवमप्यगसर्वेषां देहिनां देहयोगतः ॥ का
कावयतः सति सावा जन्मदयो सदुत्तर ॥ १५ ॥ टिका ॥ मृगं पृष्ठं वै बापा उद्भवाः
हामिष्ट्या मत्तवादु आद्यवाः मृगानि कैसे निजाणवाः विवेकु करावामस्तौ
चा ॥ १८ ॥ निवृत्ति केवळ कष्टः स्वर्गनिवृत्ति प्रवृत्ति अतिश्रेष्ठः प्रवृत्तिमाजि
अति कष्टः परम अनिष्ट अनिष्ट ॥ धरुनियां जन्ममूळः अरुवड
लागला असे काळः लवनिमि पयः काळवेळ साधित ॥ ४२० ॥
जैसें सव चोराचें साजणें तैसें काः जोगावणें वेळ आल्या जिबें प्राणें
नाहिं राखणें सर्वस्वें ॥ ११ ॥ काळ न लुण्णो हाट पाटः न लुण्णो अक्षि पाहा
टः न लुण्णो दे ॥ सविदेस वाटः नासि उद्भटः निज तेजे ॥ १२ ॥ करितां प्रवृत्तिचे
कष्टः अवचितान्तरुचाचपेटः आगी वजे जि उद्भटः आहा कट कटः ते
काळीं ॥ १३ ॥ जिविं वासने आचोरि हावाः लुण्णो गेलो मेलो धावो पावो को

११

(10A)

पुनिवारि मरु प्रसवाः उपावो ते द्वाः चालेना ॥ २४ ॥ काकुमारुनिनोस
डिः यातनभोगविगाढिः संवेचिगर्भवासिपाडिः जेयदुःखकोडिः अ
निवार ॥ २५ ॥ मातेचा जठरकुरिः निष्ठासुत्राचा दाघरिः अधोमुखन
वमासवरिः उकडि पारिः जठर ॥ २६ ॥ विष्टालेषु चंडकडेः नाकिं तो
डिं किमि किडेः गर्भवासिचे कष्ट ॥ २७ ॥ कोणापुढे सांगेला ॥ २८ ॥ कडांमूल
वणामेळेः गर्भवतिपुरतिडोळे ॥ २९ ॥ वेदिएगर्भोगपोळेः तेणें दुःखें लो
ळे ॥ ३० ॥ अतिदुखि ॥ ३१ ॥ तेगर्भो दशियवयाः नेणातिमातापिताः तेथनादिको
रिहें सोडविताः जिविविवेधाजिउजाणें ॥ ३२ ॥ ज्यावायाविकरुं नैये गोविः प्र
कटदांडुं नैयेदिविः तेथोनिद्वारे अतिसंकटिः जन्मसेवटिं जीवामि ॥ ३३ ॥
जेनियमुत्राचिन्हाणिः किंनक्यानरकाचिरवाणि जेरजम्बणासधरा

चिप्रेणि जन्मते योनि पावति ॥ ११ ॥ अपवित्र विठ्ठल चैरुधिरः तें गोवो
 नीजालें जि साकारः निंद्यदारे जन्मो निनरः आहिं पवित्र स्मृणविति ॥ १२ ॥
 गर्भवासा हो निगाटे दुःख कोण आहो पुढें मत्त बादि बोले तें कुडें सुख
 ना तुडे प्रवृत्ति ॥ १३ ॥ ये कें जन्म जन्म ये कें मरण मरण नो सरे कोटि
 कोटि जन्माचे फेरे कष्ट योनि द्वे श्रुत ॥ पुडति जन्म पुडति मरण
 अनिवार लागलें जाणः प्रवृत्ति मा व कोण दुःख दमण सो गावें ॥ १४ ॥
 जन्म मरण मागिले संधिः आहिं योर दुःख बाधि सु दुःख वि दुःख
 सिधि ऐकरी मुधि सो गें ॥ १५ ॥ धाडि सेण पडतां चोरः आडि वेना गावि
 ति चोरः तें सें जन्म मरण चें अंतरः शडि कार राखति ॥ १६ ॥ शडि कारा व्या
 पवि वताः शडो मि लागल्या जिविताः एवं प्रवृत्ति मा जि परम वेचाः सुख

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com